ŞTIRI ŞI REPORTAGII

ULTIMUL SHOOT

nuvelă de Pierre Verone

Despărţirea lui Jean de soţie şi fetiţă nu fu mai grea decât oricare alta.

Nimeni nu plânse.

Fetiţa ronţăia bomboane şi-i spunea tăticului:

— Să te întorci sănătos! *pe dinafară, fără sentiment, aşa cum o învăţase mama.*

Iar mama nu mai avea putere nici să zică nimic, nici să plângă.

Abia putu să-l sărute şi să-i mângăie inconştientă reverurile mantalei.

Jean era bărbat, avea o misiune de îndeplinit şi cariera sa sportivă de 12 ani îi întăriseră trupul şi sufletul ca nimănui altul.

Fostul internaţional al echipei naţionale de football pleca pe front cum s'ar duce la un match.

●

Acasă masa fu luată în tăcere. Jean lipsea.

Numai mingea aruncată într'un colţ parcă-i aştepta piciorul. Şi mingea amintea puţin de el şi fotografia lui în costum de footballist, luată cu ocazia ultimei partide internaţionale Franţa—Anglia.

Francoise încercă să-i vorbească mamei:

— Şi... nu mai vine?

Mama nu răspunse.

Ii mângâe doar părul uşor cum îi mângâiase soţului reverul mantalei.

Şi când se sculară dela masă, mama luă fotografia tatălui în mână, contemplând-o câteva clipe, iar fetiţa neglijentă lovi mingea care zbură într'alt colţ.

●

Pe front Jean îşi regăsise calmul.

Fără să-şi uite căminul şi stadioanele, dăruia Patriei toată dragostea de care se simţea în stare s'o poarte unei idei, care de fapt era valoarea însăşi a vieţii sale.

Nu cumpănea nimic.

Era soldat bun, după cum fusese tată bun, soţ bun, sportiv neîntrecut.

Discuţiile despre football nu erau rare.

El le evită însă, convins că niciun alt gând nu trebuia să-l turbure.

Şi când auzea vreun camarad vorbind de nevastă sau copii îşi aprindea o ţigară şi-şi căuta de lucru în altă parte.

●

Treceau luni după luni.

Caişii aveau floare nouă, proaspătă, frumoasă.

Mama se plimba în parc, cu Francoise născocind poveşti.

— Ce face tata acum?

— *Poate doarme, răspundea mama întotdeauna şi aducea vorba despre altceva.*

— Şi primăvara vine?

Mama zâmbea.

— *Vine...*

— *Şi sfârşitul războiului vine... (o voce, undeva şoptea).*

— Şi Jean o să vină... (speranţa, nebuna speranţă vorbea).

Până 'ntr'o zi...

Factorul poştal se oprise la uşă cu oarecare îndoială.

Nu-i plăcea să bată.

Şi aştepta.

Francoise care privea pe fereastră două turturele, îi deschise.

— Ceva nou, papa Tatave?

Factorul era încurcat.

— N'ar fi mai bine s'o chemi pe doamna Mornet?

Francoise se încruntă.

Deşi se'ncrunta rar.

— *Mama visează.*

— Ce face?

— *Visează, papa Tatave.*

Şti, stă la oglindă şi se priveşte şi se priveşte.

O întreb mereu dece stă aşa.

La tata se gândeşte?

Ea mă asigură că visează.

E frumos să visezi, nu?

Şi eu visez...

Papa Tatave dădu să plece.

— Totuşi ai venit pentru ceva.

— *Ah! Da! Ţine!*

Ii întinse o cartă albă cu chenar şi dispăru pe bicicleta prăfuită.

Francoise nu ştia să citească.

Deaceea îşi chema mama, care numai după ce văzu bucata pătrată de carton îndoliat, leşină cu un singur suspin.

●

Seara, la masă, după rugăciune, cele două fiinţe se priviră cu aceiaşi ochi albaştri îndureraţi.

Mama zâmbi.

— *Francoise, în seara aceasta, tăticul este printre noi.*

Ca să întărească cele spuse, aşeză în capul mesei fotografia celui care murise pe câmpul de onoare şi printr'o minune, mingea veche eşi, rostogolindu-se de subt canapea.

La Cluj

Sâmbătă încep campionatele naţionale de patinaj

UN LOT SELECT DE PARTICIPANŢI

Sâmbătă 17 şi Duminică 18 Februarie a. c. se vor desfăşura la Cluj campionatele naţionale de patinaj artistic şi viteză.

Nu ne mai desparte decât o zi de acest mare eveniment. Atât organizatorii cât şi participanţii au terminat ultimele pregătiri, astfel că vor putea oferi publicului spectator un regal sportiv.

Aşteptăm cu o legitimă curiozitate acest concurs căci vom avea prilejul să asistăm la întreceri grandioase, şi să constatăm progresele făcute de patineurii români, cu ocazia deplasării în Germania, unde ne-au reprezentat demn în cadrul săptămânii internaţionale de sporturi de iarnă.

Participă şi d-na Trude Guber

Iată o veste îmbucurătoare. Excelenta campioană Trude Guber s'a antrenat intens în vederea campionatelor naţionale, făcând chiar câteva demonstraţiuni foarte reuşite la Braşov, lăsând o impresie deosebită. Ea va participa la probele de simplu şi la perechi, partenerul ei fiind E. Heukert. Se ştie că perechea Guber-Heukert a ocupat locul 8 la campionatele mondiale dela Zakopanje.

Nu va lipsi dela start nici d-ra Illy Moldoveanu, campioana regională, care a urmat un curs de perfecţionare la Budapesta.

Deci putem conta la participarea unui lot select şi numeros de patineuri, cari vor depune toate sforţările spre a cuceri titlul suprem.

ŞANSELE CONCURENŢILOR

Simplu doamne.

Lupta se va da între d-ra Romica Popp, campioana din anul trecut, d-na Trude Guber şi d-ra Illy Moldoveanu.

Simplu domni.

Pentru mult invidiatul titlu se vor război Bindea şi Turaşenko.

Perechi.

La probele rezervate perechilor prevedem o întrecere splendidă între Timcik (Minciulescu) - Fieraru şi Guber-Heukert.

Titlul deţinut de primii, e în pericol, căci o surpriză din partea perechei Guber-Heukert nu este exclusă.

Gh. Y.

Curios

Apărarea a fost mai eficace decât înaintarea...

la antrenamentul de eri al feroviarilor

Zăpada, care căzuse din abundenţă pe stadionul din Giuleşti, n'a putut împiedeca antrenamentul de eri al feroviarilor bucureşteni, care s'au antrenat cu multă atenţie sub conducerea lui Schaffer.

Au participat toţi jucătorii, cu excepţia lui Sipoş, care pe o asemenea vreme, este — fireşte — răcit şi au lucrat, mai puţin pentru

BARATKI

condiţie fizică, dar mai mult la două porţi.

APARAREA MAI EFICACE DECAT INAINTAREA

De data aceasta apărarea a fost mai eficace decât înaintarea.

Nu în sensul că ar fi marcat mai multe puncte... în propria poartă ci — paradoxal — în poarta «înaintării».

Echipele au jucat astfel:

APARAREA: Petrică Rădulescu, Lengheriu, Marton, Moldoveanu, Vintilă, Răşinaru, Costea şi Boldiş.

INAINTAREA: Negru, Dan Gavrilescu, Căpuşan, Florian, Baratky, Auer, Bogdan şi — da — Schaffer.

Rezultatul a fost de 8-5 pentru apărare, goalgetterii fiind Răşinaru (3), Vintilă (3), Marton, Lengheriu şi Auer (2), Bogdan (2) şi Baratky.

Astăzi începând de la ora 4, feroviarii vor face un antrenament de condiţie.

O declaraţie semnificativă a d-lui Alfred Fulga

(Continuare din pag. I-a)

manierea. Până în prezent nu s'a făcut nimic şi toate angajamentele luate de diferiţi pontifi n'au nici o valoare. In momentul de faţă studiez chestiunea. Am consultat numeroşi amici şi în special foarte mulţi conducători şi îndată ce voi termina consultările voi putea lua unele hotărîri.

O INTREVEDERE GENERAL GABRIEL MARINESCU — ALFRED FULGA

Vice preşedintele federaţiei a ţinut să adauge:

«După ce voi termina consultările voi avea o întâlnire cu preşedintele federaţiei. Cred că voi întâlni Sâmbătă pe d. general Gabriel Marinescu şi împreună vom examina proectul de remaniere pe care îl voi redacta până atunci».

O CONCENTRARE LARGA A TUTUROR FORTELOR CARE POT CONTRIBUI LA BUNUL MERS AL FOOT-BALLULUI

Tot din discuţia cu d. Alfred Fulga am putut sesiza caracterul pe care înţelege să-l dea remanierii.

»Nici răsbunări, nici meschinării. Vreau să chem la posturile de conducere oameni cari au dragoste de football, cari au fost sau sunt şi acum în diferite comisii. Astfel am înţeles mandatul care mi l'a dat d. general Gabriel Marinescu», ne-a spus primul vice preşedinte al federaţiei.

X. y.

Buturuga mică, va răsturna oare carul mare?

Olimpia pleacă la Baia Mare, unde joacă Duminecă cu F. C. Carpaţi

Astă seară, la orele 19,15, gruparea bucureşteană Olimpia părăseşte Capitala cu destinaţia Baia Mare.

Deplasarea aceasta este în legătură cu matchul pe care urmează a-l disputa cu F. C. Carpaţi, în cadrul şasesprezecimilor de finală ale Cupei României.

Bucureştenii deplasază următorii 14 jucători:

Portari: *Ionescu Ştefan şi Valentin Stănescu.*

Fundaşi: *Adoc şi Arsici.*

Mijlocaşi: *Aştileanu, Gain, Cuedan.*

Inaintaşi: *Fabian, Bermosser, Cireş, Vagaşi, Stoian, Crăciunescu şi Georgescu.*

In cursul zilei de eri, Olimpia a făcut un antrenament — pe terenul A. C. S. A. — cu Monitorul Oficial.

Antrenamentul, care a durat 40

ADOC

minute, s'a soldat cu victoria Olimpiei — căci s'a jucat un match — la scorul de 3-2.

Duminecă avem program footballistic

F. C. Rapid joacă cu Macabi şi Venus cu F. C. Ploeşti

Duminecă, amatorii bucureşteni de foot-ball vor avea ocazia să vizioneze două matchuri de bună calitate.

Astfel, în afară de partida dintre F. C. Rpid şi Macabi — care se va disputa dimineaţa, pe arena Ciocanu — a mai fost perfectată disputa dintre Venus şi F. C. Ploeşti.

Partida aceasta se va disputa pe arena Venus, cu începere de la orele 15.

Fiind vorba de doi adversari în bună formă se poate aştepta ca disputa lor, deşi cu caracter amical, să facă o excelentă avant-premieră stagiunii oficiale.

Concursurile populare de patinaj de mâine au fost amânate

Concursurile populare de patinaj ce urmau să aibe loc Sâmbătă 17 Februarie pe patinoarul Oteteleşanu-Bucureşti se amână pentru o dată ce se va hotărî ulterior.

Venus a învins Socec-Lafayette

(Continuare din pag. I-a)

cu Ionescu — un junior talentat — iar Barbu cedează locul lui Zorca.

Jocul îşi pierde din intensitate.

Poate în aceeaş măsură în care se înteţeşte zăpada.

«Bombardierii» Venusului sunt acum în vestiare, la căldură.

Cei care îi înlocuesc sunt mai... domoli.

Reuşesc totuşi — când mai beneficiau şi de Orza — să înscrie încă cinci goaluri, prin Ploeşteanu, Orza, Bodola, Ploeşteanu şi Iordache. Socec Lafayette răspunde printr'un singur goal marcat de Radu — deşi nu i-au mai lipsit ocazii de a micşora scorul.

In această parte a jocului, Venus a întrebuinţat următoarea formaţie:

VENUS: Mircea David; Sfera, Negrescu; Bărbulescu, Juhasz, Cearughin; Iordache, Ploeşteanu, Carciog, Petea Vâlcov şi... Bodola.

Da, da.

Bodola extrem stânga.

Şi, vă rog să credeţi, fericit inspirat.

Aşa cum Venus şi-ar dori unul în campionat.

Ce-aţi zice, de altfel, de o linie de atac: **Orza, Ploeşteanu, Humis, P. Vâlcov, Bodola?**

Bună dispoziţie şi în vestiare

In vestiare, după sfârşitul jocului, aceeaş bună dispoziţie ca şi pe teren.

Ceaiul cald circulă insistent cerut.

Iar Csaklany desăvârşeşte «opera» acestuia cu masaje, pe care le gustă din plin Sfera, Bărbulescu, etc., etc.

Duminecă match.

Amical.

Cu F. C. Ploeşti.

Şi apoi, după o altă Duminecă, campionatul.

Pe care venusiştii îl aşteaptă mai nerăbdători ca oricând.

Căci, dece să nu o spunem pe cea dreaptă: astăzi nu mai au primul loc în clasament.

Nu-l au.

Da îl vor.

— b. b. —

Bill Waters, un erou al crossei şi... al coniacului

(Continuare din pag. I-a)

Clubului. Când a auzit că sunt din clubul său, Waters s'a sculat, s'a dus direct la masa lor şi le-a spus să părăsească localul. Băieţii au început să râdă. Nu erau obişnuiţi cu ordinea. Bill şi i-a notat serios într'un carnet.

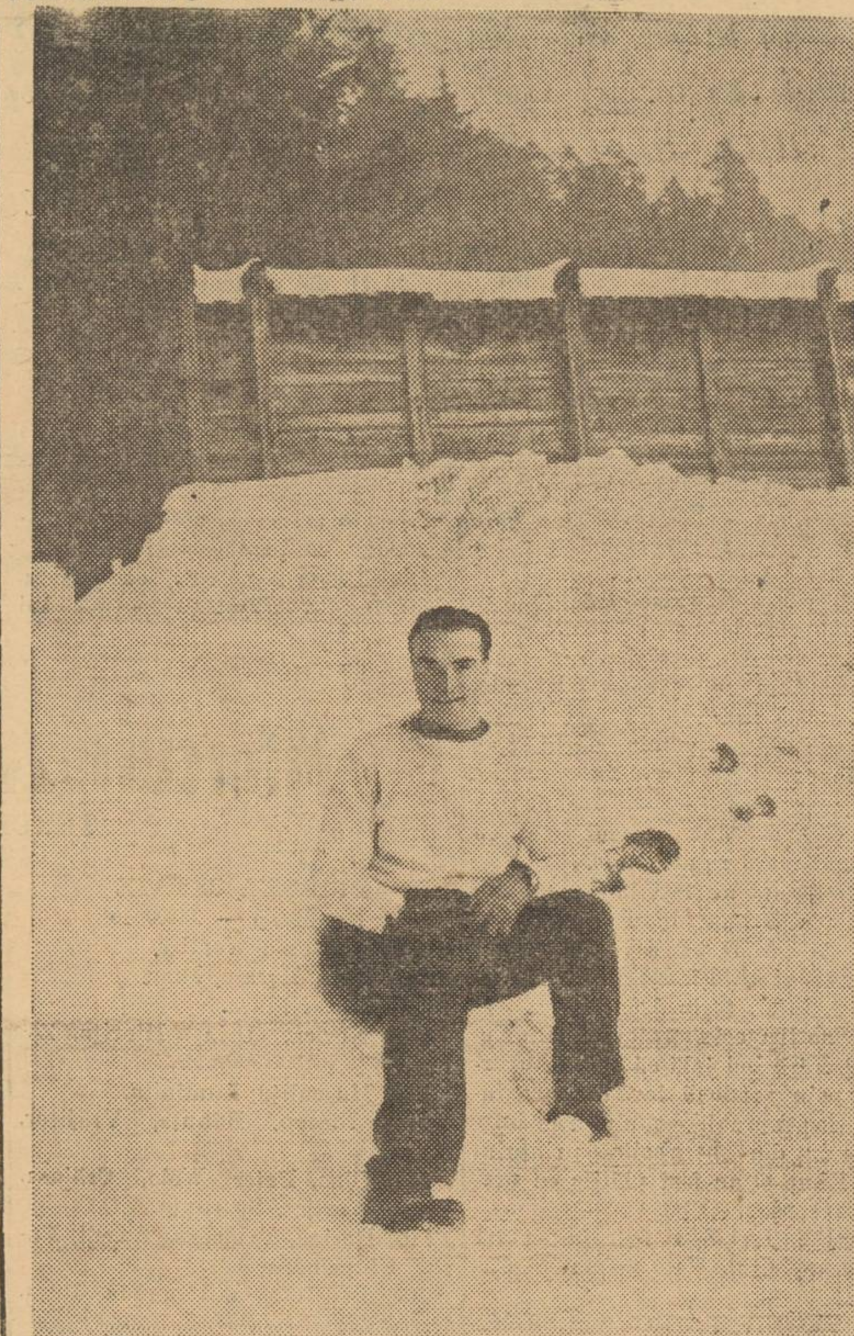
Mai târziu am putut să ne dăm seama că era o farsă căci în viaţa lui nu era în stare să pedepsească pe cineva.

I-a plăcut foarte mult localurile noastre şi a prins mare dragoste de Bucureşti încât i-a venit în cap să-şi facă un local la noi. I-a plăcut atât de mult localurile de noapte încât cei 200.000 lei care i-a primit i-a cheltuit numai pe «brandy» băutura lui preferată. Noroc că avea bilet de vapor pentru întors căci altfel trebuia să ajungă în Canada înotând prin Atlantic...

JUCATORUL

Antrenor nu prea era Waters. Era mai de grabă un jucător cu un talent foarte mare. Se lăuda mult dar şi juca dumnezeeşte. Bill a fost profesionist în Canada. Intre amatori şi profesionişti este dincolo de Ocean o diferenţă foarte mare. Echipele care au fost în Europa au fost toate amatoare. Cele profesioniste bat echipele amatoare la scoruri astronomice. Niciodată n'au fost profesionişti în Europa şi cei câtiva care au trecut prin ţările din occident erau de clasă foarte mică. Waters era aşa dar profesionist şi câştiga pe sezon până la 900.000 lei. Era însă un spirit foarte aventuros şi cheltuia toţi banii. In match era trup şi suflet pentru echipa sa. Se entuziasma, lupta cu inimă şi când pierdea plângea. In Canada era reputat pentru această calitate dar tot pentru virtuţile sale şi-a rupt ambele picioare şi umerii. Când a ajuns în România nu era valid şi nici tânăr. Era o epavă care nu mai avea loc în echipele canadiene. Era «bon pour l'Orient». Pentru noi era totuşi o mare vedetă.

Deşi nu făcea impresie ca fizic, avea o notă de duritate în joc pe care adversarul o simţea teribil. Aplica body-checkul cu o tehnică extraordinară iş avea un start teribil. In patinaj nu putea fi întrecut. Avea un stil caracteristic cu mişcări de corp curioase care îi permiteau să sporească viteza. Cu crossa era fenomenal. Pleca cu puckul, îl jongla pe stick şi trecea printre adversari ca o nălucă. Jucătorii dela B. K. E. Budaepsta, ne-au povestit odată că au căutat să-l doboare, să-l împingă în mantinele, să-l trântească sistem «sandwich». N'au reuşit niciodată. In schimb dărâma pe cine îi plăcea. Nu juca în duşmănie dar era furios când nu mergea echipa.

BUD HUGARU

Intr'un match cu ungurii, avea adversar pe Miklos, un internaţional de bună valoare. Miklos prinsese meteahna lui Waters şi nu-l lăsa să treacă în dribling. Prima repriză Waters n'a făcut nimic. La pauză s'a dus glonţ la bufet, a luat sticla cu «brandy» a tras o duşcă bună şi în repriza a doua a atacat mai puternic. Miklos îl domina totuşi. In repriza a treia a mai tras o duşcă mai puternică. Coniacul îşi făcea efectul şi Bill a prins aripi. Când a plecat odată dela fund, a trecut prin toţi ungurii, a trecut şi de Miklos pe care l'a proectat în matinelă cu un body ceck şi a marcat goal. A fost satisfacţia lui cea mai mare.

După match s'a dus la cârciuma lui favorită. S'a pus pe băutură şi ne-a povestit de zece ori povestea cu Miklos. Era fericit...

«Vreau să fac crossa cadou unui prieten bun din România» spunea Bill. Japonezii amabili, i-au semnat crossa cu «heroglifele» lor. Bill se uita la «scăunaşele» japoneze şi s'a amuzat teribil. «Dau 500 lei celuia care descifrează» striga Bill. S'au oferit mulţi, dar nimeni nu isbutea să ghicească ce scrie pe crossă.

Bill s'a îmbrăcat, şi-a luat crossa, a invitat trei jucători care îi erau prieteni s'a urcat într'o maşină, şi n'a oprit decât la Şmilovici. S'a pus pe chef şi când beţia era în toiu, l'a chemat pe patron, şi i-a oferit crossa. N'a uitat să scrie şi un autograf: «Celui mai bun prieten din România».

Crossa poate fi văzută şi astăzi în localul din str. Olteni.

BILL MAI SCRIE...

A venit primăvara şi Bill trebuia să plece. Era complet curăţat de bani. Plângea când s'a văzut în Gara de Nord. S'a urcat în tren cu biletul pentru Cherbourg şi cu nişte bani care i-au fost oferiţi de Telefon Club drept recompensă pentru jocurile sale inimoase. S'a dus la Viena unde s'a întâlnit cu celălalt canadian, a mai tras o beţie şi a scris că nu a găsit vin ca la Bucureşti. A ajuns în Canada şi apoi a scris din nou că vrea să revină în ţară. Să i se caute o slujbă, va fi jucător amator, nu cere nici un ban. Vrea numai casă şi o slujbă.

Omul îndrăgise ţara noastră şi hockeyştilor le-a părut rău că nu l'au mai adus. Au preferat să aducă un alt canadian care era mai bun antrenor dar foarte slab jucător.

Bill şi japonezii...

După ce a făcut un turneu cu Telefon Club prin Europa şi după ce a făcut câteva jocuri fantastice la Budapesta şi Viena, Bill a revenit în Bucureşti, Ne povestea că nu mai putea de dorul Capitalei noastre şi nu va mai pleca niciodată de aci. In aceiaşi săptămână a venit jocul cu japonezii. Bill nu auzise niciodată că japonezii joacă hockey şi credea că e o farsă, un circ sau aşa ceva. Nici în seara matchului nu credea că joacă chiar cu japonezi. Când a intrat pe teren, s'a dus lângă niponi, i-a pipăit, s'a uitat la ei, a început să le vorbească în franţuzeşte, în englezeşte şi râdea de înveselea toată echipa. A văzut, ne spunea el, tot felul de japonezi dar nu şi-a închipuit niciodată japonezi pe patine...

Era amuzat de portarul niponilor care juca numai în genunchi, purta ochelari şi nu avea habar de joc. Bill era atât de distrat de japonezi încât n'a jucat nimic două reprize. Matchul eri 2-1 pentru japonezi când şi-a adus aminte să joace şi el. A plecat odată ca un nebun, a driblat toată ...Japonia, a trecut pe lâgă portar, s'a întors în teren, i-a mai driblat odată şi apoi a marcat.

Să înveţe şi ei...

CROSSA LUI BILL

După match s'a dus cu crossa sa — o crossă fabricaţie românească (nu juca cu alte crosse) — la japonezi şi i-a rugat să-i dea autografe.

Francis Quinn... un băiat foarte drăguţ, dar foarte puţin jucător

Aşa a sosit în România Francisc Quinn, un băiat foarte drăguţ, foarte serios dar foarte puţin jucător. Quinn, era mai slab decât decât mulţi jucători români. Pricepea foarte bine hockeyul. A dat jucătorilor noştri multe noţiuni dar cred că s'a făcut o greşală mare cu aducerea lui. S'a spus greşit că avem nevoie de antrenor. Noi avem jucători bătrâni care nu mai au ce învăţa. Quinn nu mai avea ce să le arăte. Intr'un sezon i-a învăţat să câştige puţină viteză în acţiune.

A fost în schimb un camarad admirabil. un tovarăş ideal şi mai ales un om foarte corect. Dacă Waters ar fi avut calităţile şi caracterul lui Quinn ar fi fost un om mare.

BUD HUGARU, ROMAN, LIPOVAN, DAR MAI ALES CANADIAN

Acum doi ani, a fost adus un alt canadian anume Bud Hugaru. Băiatul acesta a aflat că în România se joacă hockey şi a scris lui Sandi Botez. A arătat că este născut în România, că joacă hockey şi că ar vrea să vină la noi. Botez a luat referinţe la Otawa şi Torino, a primit dela consulii noştri relaţiuni foarte bune şi cum aveam nevoie de un jucător, Bud Hugaru a fost adus în grabă. Costa puţin, avea drept de joc în campionat şi era şi canadian.

Hugaru era într'adevăr român, născut într'un sat din Bucovina. Nu ştia boacă româneşte dar vorbea lipoveneşte. Probabil că părinţii săi erau lipoveni, dintr'un sat românesc. Era un băiat de 25 ani, foarte bine dotat fiziceşte şi curajos. Juca hockey frumos dar nu avea stil. Era desordonat dar când avea ambiţie să joace, nu exista să nu treacă printre doi trei adversari. Nu se acomoda cu jocul european. Era prea încet pentru el. Când avea în faţă jucători canadieni, era cu totut alt om. La Amsterdam şi Haga a jucat contra unei serii întregi de canadieni. Era cu totul alt om. Juca formidabil şi trăgea bine la goal.

Avea impresia că era persecutat. Era jucător de stânga şi era mereu pus centru sau dreapta. Nu spunea însă nici odată un cuvânt. Până la sfârşit s'a acomodat cu jucătorii noştri şi îi părea rău că pleacă. A scris acum un an că ar vrea să revină.

N'au mai fost bani căci ar fi fost adus. Hugaru a jucat şi în echipa României. A făcut parte din formaţia care a jucat la Praga. A plecat apoi cu Telefon Club în Finlanda unde a făcut o impresie foarte bună. La Helsinki şi-a găsit şi un prieten astfel că a avut motive să facă un match bun.

Credem că abia acum ştie hockey şi ar putea fi utilizat în România.

— art. v. —

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STR. ING. ANGHEL SALIGNY, TELEFON 3.26.68.